

Die Moorspezialisten Rašelinní specialisté

Die Pflanzen der Hochmoore sind wahre Überlebenskünstler. Sie haben die unterschiedlichsten Strategien entwickelt, um in der nährstoffarmen und sauren Umgebung zu überleben. Die meisten dieser Arten sind streng geschützt.

Rostliny rašeliníště jsou praví experti na přežití.

Vyvinuli nejrůznější strategie, které jim umožňují přežít v kyselém na živiny chudém prostředí. Většina těchto druhů je přísně chráněna.

Der „Insektenfänger“

Die Blätter des Rundblättrigen Sonnentaus sind für Insekten tödliche Fallen. Sie kleben daran fest, werden eingerollt und verdaut. Auf diese Weise deckt die Pflanze ihren Nährstoffbedarf auf dem armen Standort im Hochmoor.

Das „Sparsame“

Einen effektiven inneren Nährstoffkreislauf besitzt das Scheideig Wollgras. Schon während der Samenbildung werden Nährstoffe, die für das Wachstum notwendig waren, zurück in die Sprossbasis verlagert. Diese mobilisiert die Pflanze im folgenden Jahr, um die Nährstoffarmut des Moores auszugleichen.

Die „Vielseitige“

Je nach Nässegrad tritt die Moorkiefer in verschiedenen Wuchsformen auf. Als kompakte, etwa einen Meter hohe „Kussel“ oder als bis zu vier Meter hohe, verzweigte „Latsche“ vermeidet sie das Einsinken in den weichen Boden oder Windwürfe. In aufrechter Form nennt man sie „Spirke“.

„Rosnatka“

Listy rosnatky okrouholisté mají pro hmyz smrtelné následky. Hmyz se k nim pevně přilepí, je srolován a stráven. Tímto způsobem uspokojuje rostlina svoji potřebu živin, na které jsou rašeliníště poměrně chudá.

„Suchopýr“

Suchopýr pochvatý se vyznačuje efektivním vnitřním koloběhem živin. Již při tvorbě semen ukládá živiny, které předtím potřeboval pro růst, zpět do báze výhonku. V následujícím roce rostlina opět použije tyto živiny pro růst, čímž se vyrovnává s nedostatkem živin v rašeliníšti.

„Borovice“

V závislosti na množství vláhy se vyskytuje borovice na rašeliníštích v různých vrstvových formách. Bud' se vyskytuje jako kompaktní asi jeden metr vysoká nebo rozvětvená poléhavá až 4 metry vysoká „kleč“, což jí brání v proboření se do měkké půdy a chrání ji před poryvy větru. Ve vzpřímené formě je známa jako „blatka“.

Foto: 1-7/9: A. Haupt, NP E/V, Foto: 8: Č. Ondráček

